

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۱۱/۰۹

سید عظیم حسینی

عواقب بی سرنوشتی افغانستان در همگرایی و همکاری های

اقتصادی منطقه ئی - قسمت چهارم ونهایی

همچنانیکه همگرایی اقتصادی منطقه یی یکی از عناصر کلیدی برای توسعه پایدار و امنیت در افغانستان به شمار میرود، عدم حضور و عدم همکاری افغانستان در همگرایی و سازمانهای همکاری های منطقه یی (بحث جداگانه است که بعداً در مورد معلومات ارائه خواهد شد) به هر علتی که باشد می تواند آسیب های جدی به توسعه اقتصادی، اجتماعی افغانستان و کشور های شرکای همگرایی و همکاری های اقتصادی برساند. علیرغم بعضی اطلاعات مبنی بر تلاشها جهت از سرگیری این پروژه ها، تا جا ئیکه دیده میشود پروژه های همگرایی و همکاری های اقتصادی در حالت بی سرنوشتی قرار دارد که افغانستان را از انکشاف و توسعه اقتصادی بی بهره ساخته و می تواند اثرات غیرملموس و احتمالی آن در ابعاد مختلف در افغانستان به تدریج به عواقب منفی منجر شود. این عواقب به بخش های ذیل قابل تقسیم بندی میباشد:

1. اقتصادی:

- کاهش تجارت و سرمایه گذاری : عدم همگرایی اقتصادی منطقه ای موجب کاهش تجارت و سرمایه گذاری میان افغانستان و کشورهای همسایه می شود. این وضعیت می تواند منجر به کاهش درآمدها شود.
- عدم دستیابی به بازارهای جدید : افغانستان از دسترسی به بازارهای جدید و فرصت های اقتصادی منطقه ای محروم خواهد شد.
- کندی و کاهش توسعه زیربناها : همکاری های منطقه ای می تواند منجر به سرمایه گذاری های مشترک در زیربناها شود. عدم همگرایی مانع از این توسعه می شود.

2. اجتماعی:

- افزایش بیکاری : به دلیل کاهش فرصت های اقتصادی، بیکاری می تواند افزایش پیدا کند که به نوبه خود تاثیرات اجتماعی منفی دیگری به همراه خواهد داشت.

- کاهش سطح زندگی: کاهش درآمد ناشی از صادرات و عدم دسترسی به بازارهای جدید می‌تواند سطح زندگی مردم را تحت تاثیر قرار دهد.

3. امنیت:

- افزایش ناامنی: همگرایی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند به افزایش همکاری‌های امنیتی منجر شود. در غیاب چنین همکاری‌هایی، ناامنی‌های مرزی و داخلی ممکن است افزایش پیدا کنند.
- افزایش تنش‌ها با کشورهای همسایه: عدم همگرایی می‌تواند منجر به افزایش تنش‌های سیاسی و اقتصادی با کشورهای همسایه شود.
- کاهش پایداری منطقه‌ای: همگرایی اقتصادی منطقه‌ای به پایداری منطقه کمک می‌کند. در غیاب آن، افغانستان ممکن است با چالش‌های امنیتی بیشتری مواجه شود.

4. تأثیرات بر صحت فیزیکی:

- دسترسی نامناسب به خدمات صحتی: همکاری‌های منطقه‌ای می‌تواند منجر به بهبود دسترسی به خدمات درمانی و صحتی شود. عدم همگرایی می‌تواند این توسعه‌ها را محدود کند.
- کاهش دسترسی به ادویه جات: تجارت منطقه‌ای و همکاری‌های داروسازی می‌تواند به دسترسی به داروهای بهتر و ارزان‌تر کمک کند.
- افزایش مشکلات صحتی ناشی از ناامنی: ناپایداری‌های اقتصادی و امنیتی ممکن است منجر به شیوع بیماری‌ها یا مشکلات صحت عمومی شود.

5. تأثیرات بر صحت روانی:

- افزایش استرس و اضطراب: ناپایداری‌های اقتصادی، ناامنی‌ها و تنش‌ها می‌توانند سطح استرس و اضطراب در میان شهروندان را افزایش دهند.
- کاهش امید به آینده: افق‌های ناامیدکننده اقتصادی و ناپایداری‌های اجتماعی می‌تواند امید و انگیزه شهروندان را نسبت به آینده کاهش دهد.
- افزایش نرخ افسردگی: تأثیرات منفی ناشی از ناپایداری‌های اقتصادی و اجتماعی ممکن است به افزایش موارد افسردگی منجر شود.

6. تأثیرات بر رفتارهای اجتماعی:

- افزایش نرخ جرم: ناپایداری‌های اقتصادی و اجتماعی می‌تواند بر رفتارهای خلاف قانون تاثیر گذار باشد.
- افزایش موارد مصرف مواد مخدر: در شرایط اقتصادی و اجتماعی نامناسب، برخی از افراد ممکن است به مواد مخدر روی آورند به عنوان یک راه فرار از واقعیت‌های دشوار.

علاوه بر این، بی‌سرنوشتی افغانستان در همگرایی و همکاری‌های اقتصادی منطقه‌ای، فرصت‌های زیادی را برای توسعه کشور از دست می‌دهد، سرعت انکشاف و رشد اقتصادی

را به مراتب کندتر میسازد. چه بسا که بسیاری از این پروژه ها از طرف شرکاء حذف و صرف نظر شود.

نتیجه‌گیری:

بی‌سرنوشتی افغانستان در همگرایی و همکاری های اقتصادی منطقه‌ئی، نه تنها برای خود این کشور بلکه برای کل منطقه میتواند به یک چالش بزرگ تبدیل گردد، در حالیکه با همکاری و تلاش مشترک، می‌توان به راه های حل مناسب و فرصت‌هایی دست یافت که هم به استقرار ثبات در افغانستان کمک کند و هم به تقویت همگرایی اقتصادی منطقه‌ای. آینده منطقه به تبادلات و همکاری‌های بیشتر و عمیق‌تر بستگی دارد، و افغانستان می‌تواند در این فرآیند پس از بدست آوردن مشروعیت داخلی و بین‌المللی، نقش مثبت و مؤثری ایفا کند. برای بهبود وضعیت افغانستان در زمینه تامین همگرایی اقتصادی، نیاز به اقدامات زیر است:

اگر امارت اسلامی افغانستان موفق به اتخاذ تمهیدات و اقدامات لازم شود، احتمالاً توانایی بیشتری در جلب حمایت و همکاری از سوی جوامع بین‌المللی خواهد داشت.

برای اینکه امارت اسلامی افغانستان به عنوان حکومت سرپرست افغانستان بتواند از همکاری و پذیرش بین‌المللی برخوردار شود و در عرصه‌های داخلی، سیاسی، دیپلماتیک و اجتماعی به پیشرفت‌های مثبت دست یابد، باید مجموعه‌ای از تمهیدات و اقدامات زیر را در نظر گیرد:

1. برقراری حکومتداری شفاف و مسئول:

○ ایجاد یک سیستم حکومتی شفاف، متخصص و باتجربه که با مکانیزم‌های پاسخگویی و مبارزه با فساد همراه باشد

2. احترام به حقوق بشر و حقوق زنان:

○ اطمینان از رعایت حقوق بین‌المللی انسانی، به‌ویژه حقوق زنان و دختران، از جمله دسترسی به تحصیل، کار و مشارکت در جامعه.

3. تأمین عدالت و قانون:

○ انفاذ قانون اساسی و اجرای یک سیستم قضایی عادل و مستقل که بر اساس قوانین مورد پذیرش بین‌المللی عمل کند.

4. اجرای اصلاحات سیاسی:

○ برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه برای تضمین مشارکت مردم در فرآیندهای سیاسی.

5. **تعامل سازنده با جامعه بین‌المللی:**
  - پایبندی به قوانین و تعهدات بین‌المللی و تعامل سازنده با سازمان‌های بین‌المللی و دولت‌های خارجی.
6. **احترام به آزادی‌های مدنی و رسانه‌ای:**
  - تضمین آزادی بیان و حمایت از رسانه آزاد که بتواند به عنوان ناظر بر عملکرد حکومت عمل کند.
7. **توسعه اقتصادی پایدار:**
  - ایجاد یک محیط اقتصادی پایدار و اصلاحات اقتصادی که به بهبود معیشت مردم و جذب سرمایه‌گذاری خارجی کمک کند.
8. **مبارزه با تروریسم:**
  - اتخاذ سیاست‌های قاطع در مبارزه با تروریسم و جلوگیری از استفاده تروریست‌ها از خاک افغانستان به عنوان پایگاهی برای فعالیت‌های خصمانه.
9. **همگره‌سازی منطقه‌ای:**
  - همکاری با همسایگان و تلاش برای ایجاد ثبات و امنیت منطقه‌ای و استفاده از امکانات برای همکاری‌های اقتصادی منطقه‌ای.
10. **مشارکت مدنی:**
  - فراهم آوردن فرصت‌ها برای مشارکت عمومی و تقویت نهادهای مدنی.

اگر امارت اسلامی در اجرای و پیاده‌سازی این تمهیدات و سیاست‌ها پیشرفت قابل توجهی مبدول کند، می‌تواند منجر به بهبود روابط بین‌المللی افغانستان گردیده و همکاری‌های بیشتری در زمینه‌های دیپلماتیک، اقتصادی، و فرهنگی را مسیر سازد.

اما در عمل، پیاده‌سازی چنین تغییراتی نیازمند وقت، منابع، تعهد و همچنین پشتیبانی داخلی و خارجی است. اگر امارت اسلامی نتواند به چنین اقداماتی پرداخته و جامعه بین‌المللی را متقاعد سازد که واقعاً به تغییرات مثبت پرداخته‌است، پیامدهای منفی برای افغانستان خواهیم داشت:

1. **انزوای بیشتر بین‌المللی:** افغانستان ممکن است محدودیت‌ها و تحریم‌های بین‌المللی دوام بیشتر یافته و به وضع اقتصادی ضعیف و نیازمند تر کشانده شود.
2. **ناپایداری داخلی:** نارضایتی و مخالفت‌های داخلی می‌تواند به تظاهرات و تشدد منجر شود، که باعث ناپایداری و اختلال در حاکمیت می‌شود.
3. **افت اقتصادی:** بدون پشتیبانی بین‌المللی، سرمایه‌گذاری‌ها کاهش می‌یابد و افغانستان با مشکلات اقتصادی روبرو خواهد شد.
4. **تهدیدات امنیتی:** عدم همکاری با دیگر کشورها می‌تواند منجر به افزایش فعالیت‌های تروریستی و گروه‌های متشدد در افغانستان شود.

5. وضعیت صحتی و روانی: نارضایتی‌های اجتماعی، ناپایداری، فقر، و محدودیت‌های اجتماعی می‌توانند بر روحیه و سلامت روان جامعه افغانی تاثیر منفی بگذارد، باعث افزایش استرس، اضطراب و دیگر مشکلات روانی شود.

برای اطمینان از پذیرش بین‌المللی و تضمین آینده‌ای روشن برای مردم افغانستان، بهتر است امارت اسلامی به سیاست‌ها و تمهیداتی جدی و برنامه‌ریزی‌شده بپردازد، تا منجر به تعامل و همکاری با جهان خارج شده، مشکلات ناشی از عدم همگرایی اقتصادی منطقه‌ای افغانستان را کاهش داده و از مزایای همگرایی اقتصادی منطقه‌ای بهره‌مند شود.

ختم